

tartalom adja. Az erkölcsiség megvalósítása azonban csakis közösségi életben, első sorban az állam keretei között, tehát állampolgári minőségben lehetséges. Mivel pedig az objektív igazságra való törekvés *egyenlően azonos* a nemzeti öntudattal, az erkölcsi személyiség fogalma a nemzeti nevelés eszméjéhez vezet. Így lesz a nemzeti nevelés az iskola központi teendőjévé, annál is inkább, mert *igazság és szépség az anyanyelvben találja meg legvalószínűbb kifejezését*, ami azt jelenti, hogy az anyanyelv közvetíti legjobban az egyetemes emberi műveltséget is. Az iskola legfőbb feladata tehát a hazafias szellem kifejlesztése és megerősítése megfelelő tantárgyakon, elsősorban a történelmen és főként a vallástanon keresztül.

A középiskolai nevelés célkitűzései Finnországban.

A közösségi, társadalmi élethez nem elegendő a jó értelmi- és a jó szakképzettség, amit a finn közép- és főiskola nyújt. Egyéb tulajdonságok is szükségesek volnának ahhoz, amik azonban, sajnos, nem találhatók az értelmiség körében sem nagyobb mértékben, mint másutt. Pedig a finn középiskolának is az lenne a feladata (vö. az angol és német középiskolákat), hogy az értelmiséget jellembeli tulajdonságaiban is a többi társadalmi réteg fölé emelje. Becsületesség és jóakarát, hit és hazaszeretet a társadalmi ember legfőbb és legfontosabb erénye s az erre nevelt jövőendő értelmiség meg tudná szüntetni a szakadékot a nemzet különböző rétegei között. Hiszen a nemzeti közösség szolgálata természetes feladata a tehetségesebbeknek, sokkal inkább, mint a kevésbé tehetségeseknek. Az érzelmi és akaratú nevelés szempontjából a tanár egyénisége és az iskola szelleme döntő befolyású. Élje át a tanuló azt az igazságot, hogy az egyes ember

végző fokon a nemzetnek köszönheti létét és művelődési lehetőségeit: természetesen tehát, hogy első sorban ennek a nemzetnek érdekeit kell szolgálnia. Valamint pedig az egyén testi-lelki képességeinek lehető teljességben való kifejlesztése a nemzet szolgálata, úgy viszont a nemzet sajátos tulajdonságainak megőrzése, ápolása az egész emberiség szolgálata. A középiskola főfeladata tehát tisztességes finnek — vezetők és vezetettek — nevelése, míg a tudás közvetítése (kü. önálló tanítványok formájában) csupán eszköznek tekintendő a cél elérésére.

A fül iskolázása a modern nyelvek tanításában.

Az iskolai nyelvtanítás legfőbb hibája, sőt veszedelme, a helytelen kiejtés. Mivel a tanárnak az idegen nyelv, melyet tanít, nem anyanyelve, nem beszéli, nem is beszélheti úgy, mint egy született német, francia, angol stb. Különösen áll ez a finnekre vonatkozólag, kiknek nyelvéből egész sereg, más európai nyelvekben gyakori, hang hiányzik. Így aztán a tanár beszéde alapján a tanítványokban pontatlan, hibás, sőt egészen rossz hangképek rögzíődnek, melyeket később igen nehéz, talán nem is lehet kijavítani. E hiba elkerülésére a Kasvatusopillinen Aikakuskirja cikkírója azt ajánlja, hogy a tanár lehetőleg minél kevesebbet beszéljen — az egyoldalú „előadások” teljesen mellőzendők — a helyett inkább adjon alkalmat a tanítványoknak a nyelv minél több szóbeli gyakorlására. E célra nagyon alkalmas könnyű szindarabok (leginkább vígjátékok) szerepek szerinti olvastatása, esetleg megtanulatása. Közben jó alkalma nyílik a tanárnak felhívni az osztály figyelmét a mondatmelódia, ütem, ritmus stb. sajátosságaira. Rádió és hanglemez segítségével vétele természetesen nagy mértékben növeli és biztosítja az eredményt.